



Zapiski

Padova na čelu slavističnih študij v Italiji.

Padova, ki se je po svetovni vojni prva pozanimala za slovanski svet in stopila z njim v ožje stike (Institut slov. filologije — 1921), dejansko še danes zavzema vodilno mesto med italijanskimi slavističnimi krogi. Odkar je v Domu in svetu (l. 52, str. 125) izšlo Pismo iz Padove, moramo z veseljem beležiti precejšnje razširitev in poglobitev dela.

Prvi in najvažnejši dogodek v akademskem letu 1940/41. je vsekakor ustanovitev nove stolice za srbskohrvatski jezik in literaturo; prosvetno ministrstvo jo je zaradi izrednih zaslug brez konkurza podelilo prof. Arturju Croniji, ki je v svoji proluziji o početkih in nalogah srbskohrvatske filologije v Italiji (prim. »Jutro«, 18. I.) poudaril nujnost novega pregleda jezikovnih, literarnih in kulturnih stikov med Italijo in sosedi onstran Jadrana. V izbranih besedah je nekako začrtal smernice bodočemu de-

lu. Med drugim je važna izjava, da smemo pričakovati še marsikaj zanimivega iz raznih italij. knjižnic, katerih slov. oddelke bo treba temeljiteje preiskati.

Sledi druga slavistična manifestacija. Za okrepitev kulturnih vezi med Italijo in Bolgarsko je na rektorjevo vabilo prišel v Padovo profesor zgodovine Ivan Dujčev iz Sofije. Od 7. do 10. II. je imel na filozofski fakulteti tri predavanja:

1. Italijansko-bolgarsko razmerje v srednjem veku — tu je pretresal it. spomenike, ki se nanašajo na bolgarsko zgodovino, in izrazil svoje prepričanje, da je Boris prejel krono od rimskega papeža.

2. Zveze med Bolgarsko in ital. pomorskimi republikami: njih vpliv je segel tudi v Dobrudžo in nekaj sledov lahko najdemo celo v jeziku.

3. V tretjem (morda najzanimivejšem) predavanju je prof. Dujčev s strokovno izvedenostjo predočil delo misijonarjev, ki so v 17. stoletju